

TREBALL ESCRIT 3 **novembre 2007**

Extensió: de 200 a 250 mots.

Data de lliurament: 19 de novembre

Tema: Repeticions de curs al Batxillerat

1. Treball: Text argumentatiu

Escriu un text argumentatiu en què donis la teva opinió sobre l'editorial de "El Periódico" del 4 de novembre o sobre l'article de Pilar Rahola "Nens repetidors que no repeteixen".

2. Procés:

- Llegeix els dos textos.
- Detecta'n les tesis i els arguments.
- Apunta les idees amb què estàs a favor i les idees amb què estàs en contra.
- Planifica el text i organitza les idees.
- Redacta un esborrany.
- Posa-hi un títol.
- Revisa el text.
- Redacta el text definitiu.

Un batxillerat més flexible **4/11/2007 EDITORIAL "El Periódico"**

Davant de les dades certament alarmants que situen Espanya al capdavant dels índexs d'abandonament dels estudis de batxillerat i Formació Professional en l'entorn de la Unió Europea (al voltant d'un 30%), el Govern ha decidit tirar endavant les mesures de flexibilització del batxillerat ja apuntades el mes d'abril passat amb el propòsit de desenvolupar els preceptes establerts per la LOE.

És ben cert que el Consell de Ministres hi ha posat més condicions de les previstes, com ara el permís patern o bé la necessitat d'haver aprovat les matèries comunes de primer abans de cursar les de segon, però es manté la idea de poder completar el batxillerat en un màxim de quatre anys sense el pes que fins ara patien els alumnes ja que havien de repetir tot el curs si comptaven amb més de dues assignatures suspeses.

Les reaccions han estat positives en general, perquè la mesura pretén facilitar trajectòries diferents, adaptades a cada circumstància, amb el propòsit de reduir l'abandonament dels estudis i de permetre que els nivells d'educació pugin. En el fons, subjau la idea de subvertir el concepte de curs per fixar-se més en les assignatures, en un esquema que s'assembla a l'universitari. Així, l'alumne no es veu obligat a repetir un any sencer, sinó només a recuperar aquelles matèries que no va poder superar en una etapa anterior.

També hi ha hagut, no obstant, reaccions d'una altra mena. Per implantar una reforma com aquesta és absolutament necessari comptar amb el suport decidit dels centres de secundària, en pressupost i infraestructures. El canvi que suposa en l'organització de l'ensenyament és enorme. Significa una manera molt diferent d'entendre l'evolució de l'estudiant, sense tenir a mà el tipus de logística que s'aplica a la universitat, però amb uns plantejaments teòrics idèntics. A més a més, alguns col·lectius docents no estan segurs que el nou batxillerat sigui una panacea contra l'abandonament o a favor d'una qualitat més gran de l'educació. Dependrà,

en bona mesura, dels recursos que els centres puguin destinar a una evolució molt més personalitzada.

L'educació secundària es troba en una situació delicada. Seria desitjable que el decret aprovat divendres revertís no només en una flexibilització més gran, sinó en un augment i consolidació de les exigències acadèmiques. Ens hi juguem el futur.

Nens repetidors que no repeteixen 5/11/2007 PILAR RAHOLA "El Periódico"

Em pregunto d'on deu sorgir aquesta plaga que ataca, sense pietat, tots els polítics que ocupen el Ministeri d'Educació, i que presenten com a símptoma més dolorós la necessitat de perpetrar canvis dràstics en els sistemes educatius. Qualsevol pare o mare que es preïn han patit alguna d'aquestes idees ministerials que volen transformar, per sempre, la forma d'estudiar dels nostres fills. El resultat, amb tantes sotragades, és una política educativa erràtica, incapaç de saber si es vol mantenir en aquesta espècie d'amiguisme i foc de camp escolar, on l'autoritat del mestre és una cosa semblant a una declaració de guerra, o si volen retornar a conceptes una mica més rigorosos del verb educar.

Sigui com sigui, Espanya va a la cua en nivell de formació, i no sembla que el fracàs escolar sigui, ara per ara, resoluble. Canvis de plans, noves hores, cants de sirenes sobre excel·lències idiomàtiques i, al final, una pobresa en matemàtiques i llenguatge –base del coneixement– que no augura generacions de grans llumeneres. Les nostres escoles s'han convertit en oenagés que ens mimen i cuiden els nois, però que es mostren bastant incapaces d'aconseguir una formació sòlida i, internacionalment parlant, competitiva. La crisi del sistema és tan òbvia, que les idees del ministeri només fan que aguditzar-la.

Ara deixaran passar de curs amb quatre assignatures suspeses. Diuen que és per evitar l'abandonament escolar abans d'hora, pràctica on també som tristos líders. Fantàstic. Així castigaran una mica més els estudiants que es prenen seriosament els estudis, sobrecarregaran les aules i llançaran un magnífic missatge als alumnes: no cal esforçar-se, per obtenir un títol. És evident que, des d'una perspectiva social, és necessari acabar amb la fuga de joves de les nostres escoles. Però també ho és que això no es pot resoldre abaixant, encara més, el nivell de les aules. Sobretot perquè, mancats d'una política educativa pressupostàriament compromesa, qui carregarà amb el problema seran els mestres.

El resultat final: ser un bon estudiant, més que un mèrit, acabarà sent un defecte.